

Evaluation of Self-medication and Related Factors in Elderly Population of Sanandaj, Iran

Fazel Dehvan¹, Marzieh Ghorbani², Reza Ghanei Gheshlagh^{3*}, Sahar Dalvand⁴, Blour Moradi², Pouria Faramarzi², Mohammad Zhiar Moradi²

1-MSc in Nursing, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran.

2- BSc Student in Nursing, Student Research Committee, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran.

3- Assistant Professor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran.

4- PhD Student in Biostatistics, Department of epidemiology and Biostatistics, school of Public health, Tehran University of Medical sciences, Tehran, Iran.

*Corresponding Author: Reza Ghanei Gheshlagh, Tel: +98 9144050284, Email: Rezaghanei30@yahoo.com

Received: 09 Nov 2018

Accepted: 2 Jan 2019

Abstract

Background & Aim: Self-medication is the most common form of self-care, which is affected by social and cultural factors. Due to underlying physical and mental diseases, the elderly people are more prone to use self-medication, compared to other age groups. Therefore, this study aimed to evaluate self-medication and related factors in the elderly population of Sanandaj, Iran.

Materials & Methods: This descriptive and analytical cross-sectional research was performed on 275 elderly people in Sanandaj in 2018. Subjects were selected through convenience sampling, and data were collected using the researcher-made questionnaire of self-medication. In addition, data analysis was performed in SPSS version 16 using descriptive statistics, independent t-test, Chi-square, and logistic regression. Moreover, P-value of 0.05 was considered significant.

Results: In this study, 28.5% of the elderly subjects used self-medication in the past three months. According to the results, there was a correlation between being employed ($P=0.004$) and living with the spouse and children ($P=0.047$) with self-medication. Some of the most important causes of self-medication among the elderly population included financial problems and difficulties in scheduling doctor appointments. Furthermore, the most commonly used drugs were analgesics (43.1%), cold tablets (26.4%) and cardiovascular drugs (20.8%).

Conclusion: According to the results of the study, there was a high prevalence rate of self-medication among the elderly population. Considering the damages caused by self-medication, designing specific education programs for the elderlies seems essential.

Keywords: Elderly, Self-medication, Self-care

How to cite this article:

Dehvan F, Ghorbani M, Ghanei Gheshlagh R, Dalvand S, Moradi B, Faramarzi P, Moradi M.zh. Evaluation of Self-medication and Related Factors in Elderly Population of Sanandaj, Iran. Scientific Journal of Nursing, Midwifery and Paramedical Faculty. 2018; 4(4): 46-57.

URL: <http://sjnmp.muk.ac.ir/article-1-188-fa.html>

article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non Commercial License 4.0 (CCBY-NC), where it is permissible to download, share, remix, transform, and buildup the work provided it is properly cited. The work cannot be used commercially without permission from the journal.

بررسی وضعیت خود درمانی و عوامل مرتبط با آن در سالمندان ساکن شهر سنندج

فاضل دهون^۱، مرضیه قربانی^۲، رضا قانع قشلاق^{۳*}، سحر دالوند^۴، بلور مرادی^۲، پوریا فرامرزی^۲، محمد ژیار مرادی^۲

۱- کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.

۲- دانشجوی کارشناس پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.

۳- استادیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.

۴- کارشناس ارشد آمار زیستی، مرکز تحقیقات ارتقا، سلامت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

نویسنده مسئول: رضا قانع قشلاق، تلفن: ۰۹۱۴۴۰۵۰۲۸۴، ایمیل: Rezaghane30@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۸/۱۸

چکیده

زمینه و هدف: خود درمانی معمولی ترین شکل خودمراقبتی است که تحت تأثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی قرار می گیرد. سالمندان به دلیل وجود بیماری های زمینه ای جسمی و روانی ممکن است بیشتر از سایر گروه های سنی اقدام به خوددرمانی کنند. این مطالعه با هدف بررسی خوددرمانی و عوامل مرتبط با آن در سالمندان شهر سنندج انجام شد.

مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی و از نوع توصیفی - تحلیلی بود که در بهار ۱۳۹۷ روی ۲۷۵ نفر از سالمندان ساکن شهر سنندج انجام شد. نمونه ها به صورت در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته خوددرمانی استفاده شد. داده ها با آمار توصیفی، تی مستقل، کای اسکور و رگرسیون لجستیک و با استفاده از نرم افزار SPSS-16 تحلیل شد. سطح معنی داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها: با توجه به نتایج مطالعه ۲۸/۵ درصد از سالمندان کرد طی سه ماه گذشته خوددرمانی داشته اند. کارمند بودن (در گذشته) ($p=0/004$) و زندگی با همسر و فرزندان ($p=0/047$) با خود درمانی ارتباط داشت. مشکلات مالی و مشکل در گرفتن نوبت بیشترین دلایل خوددرمانی سالمندان مورد مطالعه بود. بیشترین میزان داروهای که به طور خودسرانه مصرف شده بود مربوط به مسکن ها (۴۳/۱٪)، قرص های سرماخوردگی (۲۶/۴٪) و داروهای قلبی (۲۰/۸٪) بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج این مطالعه، خوددرمانی در سالمندان شیوع بالایی داشت. با توجه به مضرات خوددرمانی، ارائه برنامه های آموزشی اختصاصی ویژه سالمندان ضروری به نظر می رسد.

واژه های کلیدی: سالمند، خوددرمانی، خود مراقبتی

مقدمه

سالمندگی است و به طور روزافزون بر تعداد سالمندان افزوده می شود. از این رو نیاز تحقیقاتی در حوزه سالمندی در راستای سیاست گذاری اجتماعی بیش از پیش احساس می شود (۳). در ایران سهم جمعیت ۶۵ ساله و بالاتر از ۳/۸ درصد در سال ۱۳۴۵ به ۶/۱ درصد در سال ۱۳۹۵ رسیده است (۴).

جمعیت ۶۵ ساله و بالاتر در جهان از ۵/۰۸ درصد (۱۲۸/۸ میلیون) در سال ۱۹۵۰ به ۸/۲۸ درصد (۶۱۱/۹ میلیون) در سال ۲۰۱۵ رسیده است (۱). پیش بینی می شود جمعیت این گروه سنی در سال ۲۰۵۰ به ۲ میلیارد نفر (۲۲٪ جمعیت کل جهان) برسد (۲). کشور ایران نیز در مسیر گذر به

بیش بینی می‌شود تا سال ۲۰۵۰ جمعیت این گروه سنی به بیش از ۲۵ میلیون نفر برسد که روندی سریع‌تر از سایر گروه‌های جمعیتی خواهد داشت (۵). سالمندی دوران حساسی از زندگی بشر است که طی آن افراد در معرض تهدیدات بالقوه‌ای نظیر افزایش ابتلا به بیماری‌های مزمن، تنهایی و انزوا و نداشتن حمایت اجتماعی قرار می‌گیرند و به دلیل ناتوانی‌های جسمی و ذهنی، در موقعیت‌های زیادی استقلال فردی‌شان تهدید می‌شود (۶). سالمندان به دلیل وجود بیماری‌های زمینه‌ای جسمی و روانی ممکن است به مصرف خودسرانه دارو اقدام نمایند (۷). خود درمانی بخش مهمی از رفتار خودمراقبتی و از موضوع‌های حیاتی مورد بحث در سیستم‌های بهداشتی درمانی است (۸).

خود درمانی از مسائل مرتبط با سلامت است که در بسیاری از کشورهای جهان به آن پرداخته شده است. تاکنون تعاریف متعددی برای خود درمانی ارائه شده که معمول‌ترین آن عبارت است از تلاش برای استفاده از داروهای تجویز نشده توسط پزشک، جهت درمان علائم و نشانه‌های بیماری به وسیله شخص بیمار (۹). به عبارتی، خود درمانی بخشی از مراقبت‌های بهداشتی است که در آن بیمار تصور می‌کند که درجه بالاتری از مسئولیت را برای مدیریت بیماری خودش با استفاده از محصولات دارویی که بدون نسخه در دسترس هستند، دارد (۱۰). هر ایرانی سالانه ۳۳۹ عدد دارو مصرف می‌کند که ۲ تا ۴ برابر بیشتر از استاندارد جهانی است (۱۱).

سرانه مصرف داروهای تزریقی در ایران ۴/۱۱ است که ۴ برابر سرانه مصرف در جوامع دیگر است (۱۲). شیوع خوددرمانی در شهرهای کرمانشاه و اهواز به ترتیب ۹۰٪ و ۷۰٪ گزارش شده است که نشان از شیوع بالای این مشکل دارد (۷، ۱۳). فرآیند خود درمانی ممکن است که با توصیه متخصصان مراقبت‌های بهداشتی و در بسیاری از موارد با توصیه داروسازان جامعه مورد حمایت قرار گیرد که این مسئله مزایا و معایبی نیز به همراه دارد (۱۰).

از معایب خود درمانی می‌توان به تشخیص اشتباه بیماری، مصرف دارو با دوزهای بیشتر و نیز مدت‌زمان طولانی مصرف، اثرات متقابل داروها و بیش دارویی اشاره کرد که مورد آخر از جمله موارد بسیار شایع در سالمندان است (۱۴). مطالعات نشان داده‌اند که سالمندی می‌تواند به طور خاص فرایند فارماکوکینتیک داروها مانند تغییر در جذب، متابولیسم، انتشار، باند شدن با پروتئین و پاک‌سازی کبد و کلیه و همچنین فرآیند فارماکودینامیک داروها از جمله تغییر در عملکرد دارو بر روی بافت هدف را دستخوش تغییر کند که این تغییرات سالمندان را به سمت عوارض دارویی ناخواسته سوق می‌دهند (۱۵، ۱۶). با توجه به افزایش طول عمر، احتمال بروز بیماری‌های مزمن در سالمندان نیز افزایش می‌یابد، از این رو سالمندی دورانی است که در آن نیاز به مراقبت‌های سلامت از جمله دارودرمانی افزایش می‌یابد (۱۷). امروزه دسترسی آسان به داروهای بدون نسخه و یا با نسخه، باعث شده است که سالمندان در مقایسه با گذشته داروی بیشتری مصرف کنند.

حیدری و همکاران (۲۰) که شیوع خوددرمانی در سالمندان را ۷۶٪ گزارش کرده بود و با در نظر گرفتن احتمال خطای نوع اول ۰/۰۵ و دقت ۰/۰۵ حجم نمونه‌ای معادل ۲۸۰ سالمند محاسبه شد که با احتمال ریزش ۱۰ درصد حجم نمونه نهایی ۳۰۰ نفر برآورد شد. نمونه‌گیری به صورت در دسترس در اماکن عمومی شهر سنج از قبیل بازارها، پارک‌ها و معابر عمومی انجام شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل گُرد بودن، تمایل به شرکت در پژوهش، عدم اختلالات حافظه و توانایی برقراری ارتباط به زبان کردی، سن مساوی یا بالاتر از ۶۵ سال بود. پرسشنامه‌هایی که ناقص تکمیل شده بودند از تحلیل خارج شدند.

برای جمع‌آوری اطلاعات از فرم جمعیت شناختی (سن، جنس، تحصیلات، شغل، شرایط زندگی، وضعیت اقتصادی، بیماری زمینه‌ای) و پرسشنامه محقق ساخته خود درمانی که وضعیت خود درمانی سالمند را طی سه ماه گذشته و با استفاده از پنج سؤال مورد بررسی قرار می‌داد، استفاده شد. پس از توضیح اهداف پژوهش، پرسشنامه در اختیار مشارکت‌کنندگان قرار گرفت. سالمندان باسواد، خود اقدام به تکمیل پرسشنامه می‌کردند و برای افراد بی‌سواد پرسشنامه‌ها توسط یکی از پژوهشگران به صورت مصاحبه رودررو و بر اساس اظهارات واحدهای مورد پژوهش تکمیل می‌شد.

به منظور رعایت موازین اخلاقی پرسشنامه‌ها به صورت بی نام بین سالمندان توزیع شد و به آن‌ها در مورد محرمانه ماندن اطلاعات اطمینان داده شد.

نتایج مطالعه‌ای نشان داد که سالمندان بیش از دو برابر سهم نسبی خود در جامعه دارو مصرف می‌کنند (۱۷). در مطالعه‌ای که در شهر کاشان بر روی سالمندان انجام شده بود نیز شیوع بالایی از بیش درمانی که از تبعات خود درمانی است، در سالمندان با سن بالای ۶۰ سال مشاهده شده بود (۱۸).

از جمله خطرات خوددرمانی می‌توان به خود تشخیصی غیر صحیح و مشکلات اساسی سلامتی متعاقب آن، عدم دریافت توصیه‌های فوری پزشکی، عوارض جانبی نادر ولی شدید، ناموفق بودن در شناخت موارد منع مصرف و تداخلات بالقوه دارو-دارو و دارو-غذا اشاره کرد (۱۹). مطالعات مختلفی خود درمانی را در بسیاری از شهرهای ایران بررسی کرده است اما در این مطالعات وضعیت گروه آسیب‌پذیر مثل سالمندان کمتر مورد توجه واقع شده است. علاوه بر این افراد سالمند به دلیل وضعیت روحی روانی و بی‌توجهی و انزوای اجتماعی، بیشتر در معرض خطر مصرف نادرست دارو و عوارض ناشی از آن قرار دارند. با توجه به موارد فوق و اینکه تاکنون، مطالعه‌ای با هدف بررسی میزان خوددرمانی در سالمندان گُرد استان کردستان یافت نشده است، این مطالعه با هدف بررسی وضعیت خوددرمانی در سالمندان شهر سنج و عوامل مرتبط با آن انجام شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه مقطعی و از نوع توصیفی-تحلیلی بود که در بهار سال ۱۳۹۷ روی سالمندان شهر سنج انجام شد. جهت تعیین حجم نمونه، بر اساس مطالعه

بررسی پایایی با تست مجدد انجام شد به این صورت که پرسشنامه‌ها در دو مرحله به فاصله ده روز در اختیار ۲۰ نفر از سالمندان قرار داده شد و همبستگی حاصل از دو آزمون برآورد گردید. با توجه به نتایج حاصل از روش آزمون- بازآزمون میزان پایایی برای متغیرهای کمی بین ۰/۶۸ تا ۰/۷۲ به دست آمد و برای متغیرهای کیفی ضریب توافق کاپا محاسبه شد که برابر ۰/۷۶ بود. برای تعیین اعتبار پرسشنامه محقق ساخته از روایی محتوا و تأیید ۵ نفر از اعضای هیئت علمی استفاده شد. مطالعه حاضر مصوب کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه علوم پزشکی کردستان با کد IR.MUK.REC.1397/57 است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آمار توصیفی و جهت بررسی همگنی توزیع متغیرهای مورد بررسی در گروه‌ها از آزمون کای اسکوئر استفاده شد. برای بررسی رابطه خود درمانی با متغیرهای پیشگوی مورد بررسی با توجه به دو حالتی

بودن متغیر خود درمانی (بلی/خیر)، از آزمون رگرسیون لجستیک استفاده شد. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شد و سطح معناداری برای همه آزمون‌ها $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

از ۳۰۰ پرسشنامه توزیع شده بین سالمندان، ۲۹۰ پرسشنامه (۹۶/۵٪) تکمیل شده از سالمندان دریافت شد. ۱۵ پرسشنامه هم ناقص تکمیل شده بود که حذف شدند و در نهایت اطلاعات ۲۷۵ پرسشنامه مورد تحلیل قرار گرفت. نمونه‌های مورد مطالعه شامل ۱۸۰ مرد و ۹۵ زن با میانگین سنی 68.82 ± 6.20 سال بودند. سایر اطلاعات جمعیت شناختی نمونه‌های مورد پژوهش در جدول شماره ۱ گزارش شده است.

جدول ۱: فراوانی خود درمانی به تفکیک متغیرهای جمعیت شناختی

مقدار احتمال	آماره آزمون	انجام خود درمانی		متغیرها	
		خیر تعداد (درصد)	بلی تعداد (درصد)		
۰/۷۷۷	$X^2=0.08$ df=1	۱۲۸ (۷۱/۱)	۵۲ (۲۸/۹)	مرد	جنس
		۶۶ (۶۹/۵)	۲۹ (۳۰/۵)	زن	
۰/۳۶۱	$X^2=2.038$ df=2	۱۰۷ (۷۳/۳)	۳۹ (۲۶/۷)	خانه‌دار و بیکار	شغل
		۳۸ (۶۳/۳)	۲۲ (۳۶/۷)	کارمند	
		۴۹ (۷۱/۰)	۲۰ (۲۹/۰)	آزاد	
۰/۲۶۵	$X^2=3.965$ df=3	۹۸ (۶۷/۱)	۴۸ (۳۲/۹)	بی‌سواد	تحصیلات
		۳۲ (۶۶/۷)	۱۶ (۳۳/۳)	ابتدایی و راهنمایی	
		۴۵ (۷۸/۹)	۱۲ (۲۱/۱)	دبیرستان و دیپلم	
		۱۹ (۷۹/۲)	۵ (۲۰/۸)	دانشگاهی	
۰/۵۸۴	$X^2=1.947$ df=3	۴۰ (۷۴/۱)	۱۴ (۲۵/۹)	تنها	شرایط زندگی
		۵۵ (۶۹/۶)	۲۴ (۳۰/۴)	با همسر	

		(۶۷/۵) ۷۹	(۳۲/۵) ۳۸	با همسر و فرزندان	
		(۸۰/۰) ۲۰	(۲۰/۰) ۵	با بستگان	
۰/۵۹۱	$X^2=۱/۰۵۱$ df=۲	(۶۹/۷) ۲۳	(۳۰/۳) ۱۰	خوب	درآمد
		(۷۳/۱) ۱۰۶	(۲۶/۹) ۳۹	متوسط	
		(۶۷/۰) ۶۵	(۳۳/۰) ۳۲	ضعیف	
۰/۴۰۱	$X^2=۰/۷۰۵$ df=۱	(۶۸/۷) ۱۱۴	(۳۱/۳) ۵۲	دارد	بیماری‌های زمینه‌ای
		(۷۳/۴) ۸۰	(۲۶/۶) ۲۹	ندارد	
۰/۳۲۶	t=۰/۹۸۴ df=۲۷۳	۶۸/۵۹±۶/۲۱	۶۹/۴۰±۶/۲۰	سن	

تی مستقل نیز نشان داد که سالمندان با و بدون خوددرمانی، از نظر سنی ($p=۰/۳۲۶$) با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند. یافته‌ها نشان داد که در کل ۲۸/۵ درصد از سالمندان کرد طی سه ماه گذشته خود درمانی داشته‌اند.

با توجه به اطلاعات ارائه شده در جدول ۱، نتایج آزمون کای اسکور نشان داد سالمندان دو گروه با و بدون خود درمانی از نظر متغیرهای جنسیت، شغل، تحصیلات، شرایط زندگی، درآمد و بیماری‌های زمینه‌ای با هم همگن بودند ($p>۰/۰۵$). نتایج آزمون

جدول ۲: نتایج حاصل از برازش مدل رگرسیون لجستیک

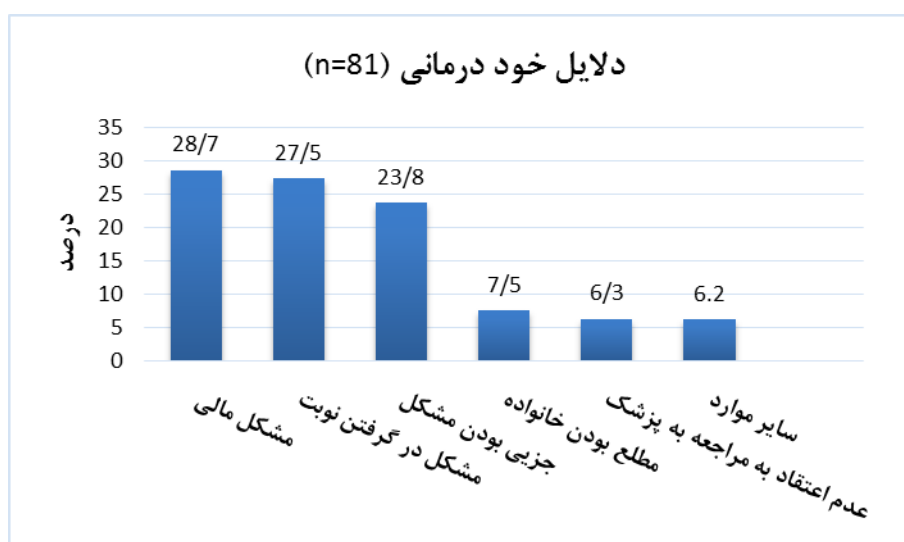
فاصله اطمینان ۹۵٪		نسبت شانس (OR)	مقدار احتمال (p-value)	خطای معیار	ضریب	متغیر	
حد بالا	حد پایین					مقدار ثابت	
۱/۷۳۳	۰/۴۰۹	۰/۸۴۱	۰/۶۴۰	۰/۳۶۸۷	-۰/۱۷۳		
۱/۲۳۷	۰/۹۲۵	۱/۰۷۰	۰/۳۶۴	۰/۰۷۴۳	۰/۰۶۷	زن	جنس
		*۱				مرد	
۱/۲۳۲	۰/۹۰۷	۱/۰۵۷	۰/۴۷۴	۰/۷۸۰	۰/۰۵۶	آزاد	شغل
۱/۴۸۱	۱/۰۷۶	۱/۲۶۲	۰/۰۰۴	۰/۰۸۱۶	۰/۲۳۳	کارمند	
		*۱				بیکار	
۱/۵۲۴	۰/۹۷۱	۱/۲۱۶	۰/۰۸۹	۰/۱۱۵۱	۰/۱۹۶	بی‌سواد	سطح تحصیلات
۱/۴۷۹	۰/۹۳۱	۱/۱۷۴	۰/۱۷۵	۰/۱۱۸۰	۰/۱۶۰	ابتدایی	
۱/۲۵۲	۰/۸۱۳	۱/۰۰۹	۰/۹۳۵	۰/۱۱۰۳	۰/۰۰۹	دبیرستان	
		*۱				دانشگاهی	
۱/۳۱۷	۰/۸۵۶	۱/۰۶۲	۰/۵۸۵	۰/۱۰۹۸	۰/۰۶۰	تنها	شرایط زندگی
۱/۴۵۰	۰/۹۵۷	۱/۱۷۸	۰/۱۲۳	۰/۱۰۶۱	۰/۱۶۳	با همسر	
۱/۵۰۰	۱/۰۰۳	۱/۲۲۷	۰/۰۴۷	۰/۱۰۲۸	۰/۲۰۴	همسر و فرزند	
		*۱				بستگان	
۱/۲۷۶	۰/۸۶۷	۱/۰۵۲	۰/۶۰۷	۰/۰۹۸۴	۰/۰۵۱	ضعیف	وضعیت مالی
۱/۱۶۳	۰/۸۲۲	۰/۹۷۸	۰/۸۰۰	۰/۰۸۸۵	-۰/۰۲۲	متوسط	
		*۱				خوب	

بیماری	بلی	۰/۰۳۵	۰/۰۵۶۳	۰/۵۳۴	۱/۰۳۶	۰/۹۲۷	۱/۱۵۷
زمینه‌ای	خیر				۹		
سن		۰/۰۰۴	۰/۰۰۴۶	۰/۳۳۷	۱/۰۰۴	۰/۹۹۵	۱/۰۱۴

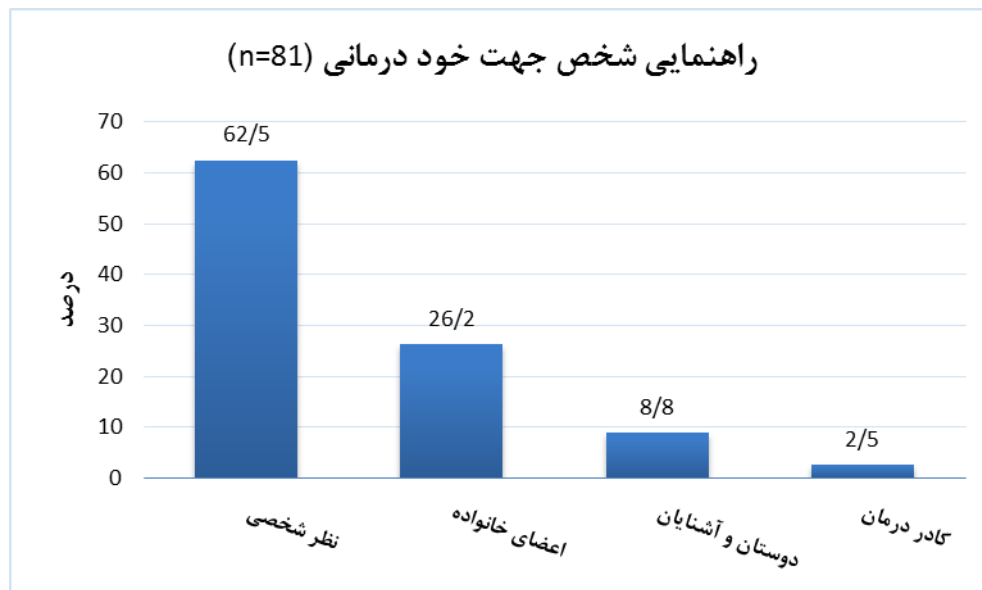
* گروه مرجع

گرفتن نوبت و تصور جزئی بودن مشکل بود. همچنین اکثریت سالمندانی که خود درمانی می‌کردند (۶۲/۵٪) بنا به تجربه شخصی خود اقدام به خود درمانی کرده بودند. بیشترین میزان داروهای که به طور خودسرانه مصرف شده بود مربوط به مسکن‌ها (۴۳/۱٪)، قرص‌های سرماخوردگی (۲۶/۴٪) و داروهای قلبی (۲۰/۸٪) بود. جزئیات بیشتر در شکل‌های ۱، ۲ و ۳ آورده شده است.

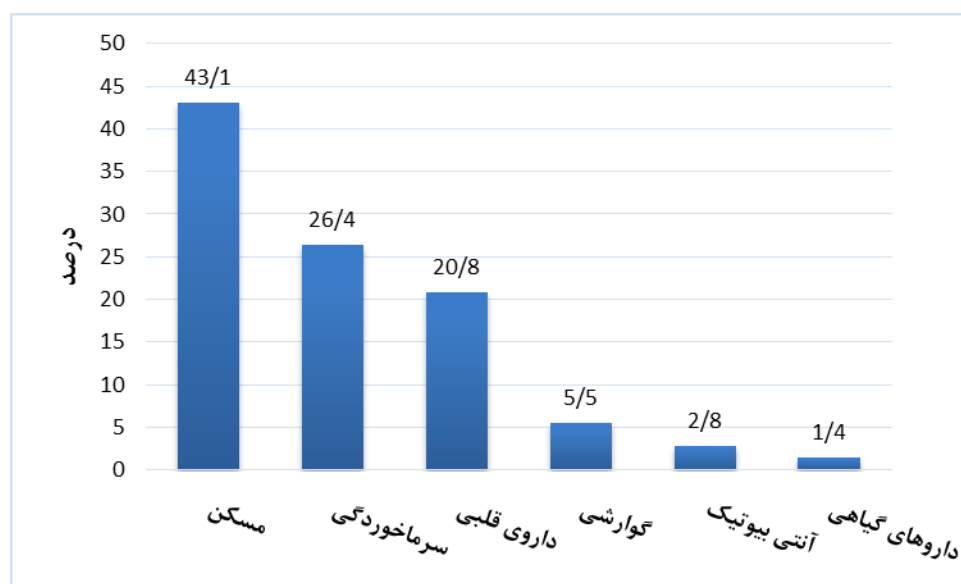
با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۲، شانس خوددرمانی در افراد کارمند، ۲۶ درصد بیشتر از افراد بیکار بوده است؛ یعنی افراد کارمند در مقایسه با افراد بیکار، ۲۶ درصد بیشتر اقدام به خود درمانی کرده‌اند ($p=0/004$). زندگی با همسر و فرزندان نیز به‌طور معناداری شانس خود درمانی را به میزان ۲۲ درصد، در مقایسه با زندگی با سایر افراد افزایش داده است ($p=0/047$). بیشترین دلایل خود درمانی سالمندان مورد مطالعه مشکلات مالی، مشکل در

شکل ۱: فراوانی دلایل خود درمانی سالمندان

شکل ۲: فراوانی افراد تشویق کننده سالمند به خود درمانی

شکل ۳: فراوانی نسبی داروهای مصرفی خودسرانه توسط سالمندان

بحث و نتیجه گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیش از یک چهارم سالمندان طی شش ماه گذشته اقدام به خود درمانی کرده بودند که با شیوع خود درمانی در استان مرکزی (شهر زرنديه) همخوانی دارد (۲۱). نتایج مطالعات انجام شده در کرمانشاه و گناباد نشان داد که به ترتیب ۹۰٪ و ۷۲٪ از سالمندان طی سه ماه گذشته اقدام به خود درمانی نموده بودند (۱۳، ۱۴). این میزان خود درمانی بسیار بیشتر از میزان خود درمانی سالمندان سندج است. نتایج مطالعه‌ای در هند هم حاکی از این بود که بیش از ۸۸٪ سالمندان طی شش ماه گذشته اقدام به خود درمانی نموده بودند (۲۲). شیوع خود درمانی اسپانیا، مکزیک و کوبا به نقل از Balbuena و همکاران به ترتیب ۴۶٪، ۵۰٪ و ۶۰٪ بوده است (۲۳). بررسی مطالعات مختلف نشان داد که الگوهای خود درمانی در جوامع مختلف متفاوت است که می‌تواند تحت تأثیر عوامل متنوع اجتماعی و فرهنگی قرار بگیرد (۸، ۲۴).

خود درمانی همانند شمشیر دو لبه است که هم مزایا و هم مضراتی به دنبال دارد. خود درمانی روی سلامت فرد و سیستم بهداشتی تأثیر مثبتی دارد، برای بیماری‌های جزئی اغلب روشی سریع، ارزان و مناسب است که در زمان و هزینه افراد هم صرفه جویی می‌کند (۲۵). به افراد اعتماد به نفس می‌دهد که سلامت خود را مدیریت کنند، مسئولیت‌های درمانی خود را بر عهده بگیرند و در نهایت منجر به ارتقای خود توانمندی می‌شود (۸). سازمان بهداشت جهانی معتقد است خود درمانی مسئولانه به پیشگیری و درمان ناخوشی‌هایی کمک

می‌کند که نیازمند مشاوره‌های پزشکی نیستند و جایگزین‌های ارزان‌تری برای درمانشان وجود دارد (۲۶). با این حال خود درمانی غیر منطقی ممکن است خطرات سلامتی را به دلایلی از قبیل اشتباه در تشخیص، مقاومت دارویی و تداخلات دارویی، تأخیر در مراجعه به مراکز درمانی، واکنش‌های نامطلوب دارویی و چند دارویی را افزایش دهد (۲۵).

از بین عوامل جمعیت شناختی تنها کارمند بودن و زندگی با همسر و فرزندان با خود درمانی سالمندان ارتباط داشت. می‌توان دلیل این یافته را به سطح آگاهی کارمندان و توصیه‌هایی که اعضای خانواده سالمندان به آن‌ها می‌کنند، نسبت داد. بیشترین دلایل خود درمانی سالمندان مورد مطالعه مشکلات مالی، مشکل در گرفتن نوبت و تصور جزئی بودن مشکل بود. نتایج مطالعه مروری نشان داد که تجربه قبلی استفاده از دارو، تصور این که بیماری جزئی است و نیازی به مراجعه به پزشک نیست و هزینه‌ی بالا شایع‌ترین دلایل خود درمانی در اتیوپی بوده است (۲۶). در مطالعه حاضر، اکثریت سالمندان بنا به تجربه شخصی خود اقدام به خود درمانی کرده بودند که با نتایج مطالعه Ayalew و همکاران (۲۰۱۷) همخوانی دارد (۲۶). در این پژوهش بیشترین میزان داروهای که به طور خودسرانه مصرف شده به ترتیب مربوط به مسکن‌ها، قرص‌های سرماخوردگی و داروهای قلبی بود. به نظر می‌رسد مسکن‌ها و قرص‌های سرماخوردگی بنا به تجربه قبلی و ناشی از تصور جزئی بودن ناخوشی مصرف شده باشند اما یکی از محتمل‌ترین دلایل

آسان و بدون نسخه به بسیاری از این نوع داروها، اعتقاد به بی‌ضرر بودن آن‌ها و نیز کنترل سریع درد خصوصاً دردهای مزمن که از جمله دردهای شایع در دوران سالمندی است، باشد.

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش مشکلات حافظه سالمندان بود که می‌توانست روی یادآوری خوددرمانی در سه ماه گذشته آن‌ها تأثیر داشته باشد. همچنین توجه به تعداد اقلام دارویی که به‌صورت هم‌زمان توسط سالمندان مصرف می‌شود، توصیه می‌شود در مطالعات آینده هم با سالمند و هم با مراقب وی مصاحبه به عمل آید تا شانس سوگیری یادآوری کاهش یابد.

مسئولیت خوددرمانی در درجه اول متوجه خود فرد است، لذا افراد باید از مزایا و خطرات خود درمانی آگاه باشند. با توجه به این که مضرات خود درمانی بیشتر از مزایای آن است، ارائه برنامه‌های آموزشی اختصاصی ویژه سالمندان در پایگاه‌های سلامت ضروری به نظر می‌رسد.

تشکر و قدردانی

از تمامی سالمندان شرکت‌کننده در این پژوهش تشکر و قدردانی می‌شود. این مطالعه حاصل طرح مصوب کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کردستان است. نویسندگان مراتب تشکر و قدردانی خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کردستان اعلام می‌دارند.

مصرف خودسرانه داروهای قلبی که خطرناک‌تر از دو دسته داروی دیگر بودند، هزینه بالای ویزیت‌های پزشکی در ایران باشد. از طرف دیگر، در کشورهایی که دولت ارائه‌دهنده اصلی خدمات سلامت است، گسترش خود درمانی راهی برای محدود کردن هزینه مراقبت‌های بهداشتی است (۲۷)؛ بنابراین تشویق بیماران برای خود درمانی و نیز ارائه داروهای پرمصرف مانند مسکن‌ها و داروهای سرماخوردگی بدون دریافت نسخه، باعث صرفه‌جویی در هزینه‌های دارویی می‌گردد.

در مطالعه کرانی و همکاران نیز که به بررسی خوددرمانی در سالمندان شهر کرمانشاه پرداخته بودند، مسکن‌ها با بیش از ۶۰ درصد مصرف، بیشترین میزان مصرف را در بین سایر داروهای مصرفی داشتند (۲۸). در مطالعه کریمی و همکاران داروهای قلبی عروقی شایع‌ترین داروهایی بودند که سالمندان شهرستان زنندیه به طور خودسرانه مصرف کرده بودند (۲۱). در اتیوپی مسکن‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها و داروهای گوارشی شایع‌ترین داروهایی بودند که به طور خودسرانه استفاده شده بودند (۲۶). عدم زمان کافی، عدم دسترسی به خدمات بهداشتی درمانی، محدودیت‌های مالی، فقر، تبلیغات دارویی، ناآگاهی، باورهای نادرست، در دسترس بودن داروها از علل گرایش به خوددرمانی است (۲۹، ۳۰). با توجه به نتایج مطالعات مشابه، به نظر می‌رسد که مصرف بیشتر داروهای مسکن در مقایسه با سایر داروهای مصرفی، به دلیل دسترسی

References

- 1- Nation United. World population prospects: The 2017 revision, key findings and advance tables. 2017.
- 2- Ahmadi Ahangar A, Saadat P, Hosseini R, Tghipour M, Eftari M, Bijani A. Association of Physical Activity, Depression and Some Demographic Features with Cognitive Impairments in an Elderly Population in Amirkola, North of Iran. J Mazandaran Univ Med Sci. 2017;27(153):49-63. [Persian].
- 3- Zanjari N, Sharifian Sani M, Hosseini Chavoshi M, Rafiey H, Mohammadi Shahboulaghi F. Comparison of Experts and Older Adults' Viewpoints on Successful Ageing. J North Khorasan Univ Med Sci. 2017;9(2):279-90. [Persian].
- 4- Safarkhanlou H, Rezaei Ghahroodi Z. The evolution of the elderly population in Iran and the world. Statistics J. 2017;5(3):8-16. [Persian].
- 5- Mohammadi M KZ, Saremi M, Ghanbari Moghadam A, Ayatnia M Comprehensive geriatric health assessment in nursing homes of Sabzevar in 2016 on the pattern of CGA. Nurs J Vulnerable. 2017;4(11):1-15. [Persian].
- 6- Arabzadeh M. Relationship Between Basic Psychological Needs and Mental Vitality in the Elderly. Iranian J Ageing. 2017;12 (2): 170-79. [Persian].
- 7- Afshary P, Mohammadi S, Koshteh S, Pajohideh SZ, Tabesh H. Survey on prevalence and causes of self-medication in women referring to health centers in Ahwaz, in 2013. Iranian South Med J. 2015;18(5):1034-44. [Persian].
- 8- Almasdy D, Sharraf A. Self-Medication Practice with Nonprescription Medication among University Students: a review of the literature. Arch Pharma Pract. 2011;2(3):95-100.
- 9- Chouhan K, Prasad SB. Self-medication and their consequences: a challenge to health professional. Asian J Pharm Clin Res. 2016;9(2):314-17.
- 10- Hughes CM, McElnay JC, Fleming GF. Benefits and risks of self medication. Drug Safety. 2001;24(14):1027-37.
- 11- Shrifirad GR, Mohebbi S, Motalebi M, Abbasi MH, Rejati F, Tal A. The prevalence and effective modifiable factors of self-medication based on the health belief model among elderly adults in Gonabad in 2009. Health Syst Research. 2011;7(4):35-42. [Persian].
- 12- Rezaei Jaber S HL, Mohseni S. The prevalence of self-medication and identify the reason of it in womenreferring to Health Centers inBandar Abbas 2016. J Med Counc Iran. 2016;1(34):54-61. [Persian].
- 13- Korani T AT, Darvishporkakhki A, Shahsavari S, Esmaeli R. Assessment of self-medication and associated factors among elderly living in Kermanshah city in 2014. Q J Geriatric Nurs. 2015;3(1):38-48. [Persian].
- 14- Delshad Noghabi A, Darabi F, Baloochi Beydokhti T, Shareinia H, Radmanesh R. Irrational use of medicine status in elderly population of Gonabad. Q Horizon Med Sci. 2014;19(5):49-56. [Persian].

- 15- Haider SI, Johnell K, Thorslund M, Fastbom J .Analysis of the association between polypharmacy and socioeconomic position among elderly aged $\geq$ 77 years in Sweden. Clin Ther. 2008;30(2):419-27.
- 16- Banerjee A, Mbamalu D, Ebrahimi S, Khan AA, Chan TF. The prevalence of polypharmacy in elderly attenders to an emergency department-a problem with a need for an effective solution. Int J Emerg Med. 2011;4(1):22-30.
- 17- Ahmadi B, Alimohamadian M, Mahmoodi M. Polypharmacy among older adults in Tehran. Tehran Univ Med J. 2006;64(9):55-64.
- 18- Dianati M, Shojaegharebag GA, Mesdaghinia A, Taghadosi M, Shenasa F, Taiebi A, et al. Polypharmacy and its related factors among the elderly population in Kashan, Iran during 2011-2012. KAUMS J (Feyz). 2015;18(6):578-84. [Persian].
- 19- Tahergorabi Z, Kiani Z, Moodi M. Epidemiological study of self-medication and its associated factors among visitors to Birjand pharmacies, 2015. J Birjand Univ Med Sci. 2016;23(2):158-69. [Persian].
- 20- Heidari M, Borujeni MG, Ghafourifard M, Sheikhi RA. The Evaluation of the Awareness, Attitude and Practice of the Elderly Toward Self-Medication: A Cross-Sectional Study. Drug Res. 2018:1-6.
- 21- Karimy M, Heidarnia A, Ghofranipour F. Factors influencing self-medication among elderly urban centers in Zarandieh based on Health Belief Model. Arak Med Univ J. 2011;14(5):70-78.
- 22- Parmar Z, Malhotra SD, Patel VJ. Prevalence and pattern of self-medication in elderly individuals. Int J Basic & Clin Pharmacol. 2017;4(6):1095-9.
- 23- Balbuena FR, Aranda AB, Figueras A. Self-medication in older urban mexicans. Drugs & Aging. 2009;26(1):51-60.
- 24- Machado-Alba JE, Echeverri-Cataño LF, Londoño-Builes MJ, Moreno-Gutiérrez PA, Ochoa-Orozco SA, Ruiz-Villa JO. Social, cultural and economic factors associated with self-medication. Biomédica. 2014;34(4):580-8.
- 25- Lei X, Jiang H, Liu C, Ferrier A, Mugavin J. Self-Medication Practice and Associated Factors among Residents in Wuhan, China. Int J Environ Res Public Health. 2018;15(1):68-78.
- 26- Ayalew MB. Self-medication practice in Ethiopia: a systematic review. Patient PreferAdherence. 2017;11(1):401-13.
- 27- Blenkinsopp A, Bradley C. Over the Counter Drugs: Patients, society, and the increase in self medication. British J Med. 1996;312(7031):629-32.
- 28- Korani T AT, Darvishporkakhki A, Shahsavari S, Esmaeli R. Assessment of self-medication and associated factors among elderly living in Kermanshah city in 2014. Journal of Geriatric Nursing. 2016;3(1):38-48.
- 29- Phalke V, Phalke D, Durgawale P. Self-medication practices in rural Maharashtra. Indian J Community Med. 2006;31(1):34-35.
- 30- Kassie AD, Bifftu BB, Mekonnen HS. Self-medication practice and associated factors among adult household members in Meket district, Northeast Ethiopia, 2017. BMC Pharmacol Toxicol. 2018;19(1):15-21.